

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 22 grudnia 1877.

111.

Ustawa z dnia 5 grudnia 1877,

zawierająca przepisy uzupełniające do ustaw z dnia 24 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 48 i 49),
tycząca się zastępstwa posiadaczy listów zastawnych, tudzież udziałowych zapisów dłużnych,
na okaziciela opiewających lub takich, które można przenosić na innych zapomocą indosu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Gdy do zastępowania posiadaczy listów zastawnych, tudzież udziałowych zapisów dłużnych, na okaziciela opiewających, lub takich, które przenosić można na innych zapomocą indosu, ustanowiony zostaje kurator spólny, a to z przyczyny, uzasadniającej mniemanie, że kurator zmuszony będzie uskutecznić działania prawne większej wagi i wymagające przeto pozwolenia sądu kuratelarnego, natenczas sąd kuratelarny postarać się winien o zwołanie zgromadzenia posiadaczy, przez spólnego kuratora zastępowanych, ażeby mogli być wysłuchani, tudzież, aby wybrali trzech doradców poufnych i trzech zastępców, którzy zadanie, ustawą niniejszą im przekazane, wypełnić mają wprzód zanim sąd kuratelarny da rzeczzone pozwolenie.

§. 2.

Zgromadzenie, w §. 1 wzmiankowane, zwołuje sąd kuratelarny zapomocą edyktu.

Zwołuje się zgromadzenie, jeżeli kurator spólny o to nie upraszał, z urzędu, a w przypadku nagłej potrzeby zarządzić można zwołanie jednocześnie z ustanowieniem spólnego kuratora.

W tym ostatnim przypadku zwołać można zgromadzenie za pomocą tego samego edyktu, który zawiera ogłoszenie o ustanowieniu spólnego kuratora.

§. 3.

Edyktem wezwać należy posiadaczy, przez spólnego kuratora zastępowanych, do stawienia się na audyencyą, aby mogli być wysłuchani, tudzież, aby wybrali doradców poufnych i zastępców.

W wezwaniu tem określić także należy, w jaki sposób posiadanie papierów publicznych, o które chodzi, ma być na audyencyi stwierdzone.

Jeżeli kurator podał do sądu kuratelarnego wnioski, dotyczące się działania prawnego, do którego potrzebne jest pozwolenie sądu kuratelarnego, wnioski te podobnież zamieścić należy w edykcie; na prośbę kuratora można także zamieścić w nim motywa tychże w krótkości.

Sąd kuratelarny wezwać może spółnego kuratora, aby poczynił wnioski co do powyższych i wszystkich innych szczegółów edyktu, a względnie uzupełnić wnioski zawarte w prośbie kuratora.

§. 4.

Edykt wywiesić należy na tablicy sądowej w sądzie kuratelarnym i ogłosić go jednorazowo w gazecie krajowej, w której obwieszczenia urzędowe mają być zamieszczane.

Jeżeli chodzi o papiery publiczne, które notowane bywają w publicznym wykazie kursów, wywiesić należy edykt także we wszystkich giełdach, znajdujących się w obrębie skuteczności ustawy niniejszej i ogłosić go w „Gazecie wiedeńskiej“.

Sąd zarządzić może, aby edykt ogłoszony był także w innych gazetach prócz namienionych w powyższym ustępie, jakoteż, aby ogłoszenie zostało ponowione.

Zwołanym na zgromadzenie posiadaczom wyznaczyć należy na audyencyą taki termin, ażeby ogłoszenie edyktu w gazecie krajowej i dzień, na zebranie się wyznaczony, przegradzał okres najmniej dni czternastu a najwięcej sześciu tygodni.

§. 5.

Oprócz tego kurator przesłać ma w listach poleconych posiadaczom, których zastępuje, o ile są mu znani, wygotowania edyktu.

Jeżeli chodzi o papiery publiczne, wydane przez przedsiębiorstwo, pod szczególnym dozorem rządowym zostające, natenczas sąd kuratelarny przysłać ma wygotowanie edyktu czynnikowi publicznemu, nadzór ten sprawującemu.

§. 6.

Audyencya dana zwołanym posiadaczom odbywa się pod kierunkiem członka sądu kuratelarnego, którego wyznacza przewodniczący sądu.

Zwołani posiadacze mogą przysłać w zastępstwie pełnomocników.

§. 7.

Gdy się audyencya rozpocznie, zapisać należy w protokóle nazwiska przybyłych posiadaczy a względnie pełnomocników, wartość imienną papierów publicznych, które każdy z nich posiada i w jaki sposób posiadanie stwierdzono a pełnomocnictwo udowodniono.

§. 8.

Członek sądu, powołany do kierowania audyencyą, wezwać ma najprzód kuratora, aby stan rzeczy przedstawił.

Jeżeli przybył czynnik, któremu poruczone jest sprawowanie nadzoru rządowego, dać mu należy sposobność do złożenia wyjaśnień.

§. 9.

Posiadacze, którzy na audyencyą przybędą, mają prawo wypowiedzieć swoje zdanie co do stanu rzeczy, przedstawionego przez spółnego kuratora i gdyby tenże dołączał do tego jakie wnioski, lub gdyby je czynili posiadacze, oświadczyć, co także o nich myśla.

Jeżeli interesowani różnią się w zdaniach, kierujący rozprawą ułożyć ma pytania, przez których przytaknięcie lub zaprzeczenie mogliby zgromadzeni wyrazić zdania swoje o poczynionych wnioskach.

Nad pytaniami temi przybyli posiadacze głosować mają imiennie.

Istotną treść wypowiedzianych zdań, jakoteż wynik głosowania, zaciągnąć należy do protokołu, co wszystko sąd uwzględniać ma z urzędu we wszelkich decyzjach, tyczących się tej samej sprawy kuratelarnej.

§. 10.

Następnie przystąpić należy do wyboru doradców poufnych a potem do wyboru zastępców. Doradcą poufnym obrany być może tylko człowiek nieskazitelny, ze zdolnością nieograniczoną do działań prawnych, a mieszkający w siedzibie sądu kuratelarnego lub w pobliżu tejże. Mogą być wybrani nie tylko posiadacze, których grono kurator spółny zastępuje. Za wybranego uważa się tego, kto otrzyma bezwzględną większość głosów.

Jeżeli bezwzględnej większości nie będzie i za ponowieniem wyboru, przystąpić należy do ściślejszego wyboru.

Większość głosów oblicza się podług wartości imiennej papierów publicznych, które głosujący posiadają.

Wybrany oświadczyć ma jeszcze przed zamknięciem audyencyi, czy wybór na czas trwania kurateli przyjmuje, a w razie nieprzyjęcia wybiera się na nowo.

§. 11.

Jeżeli natychmiast po ogłoszeniu wyniku wyboru uczyniony będzie ze strony głosujących zarzut nieważności wyboru, albo jeżeli członek sądu, przewodniczący zgromadzeniu, waha się uznać wybór za ważny, natenczas jeszcze przed zamknięciem audyencyi postarać się należy o uchwałę sądu kuratelarnego w tej mierze.

Jeżeli sąd kuratelarny wybór zniesie, odbyć się ma natychmiast nowy wybór.

W tym razie orzeczenie sądowe co do prawa głosowania albo obieralności uważać należy za stanowcze.

Do zaczepiania decyzji sądu kuratelarnego, przez którą wybór został za ważny uznanym lub zniesiony, jakoteż skuteczności wyboru, nie podanego na audyencyi w wątpliwość, nie ma środka prawnego.

Członek sądu, przeznaczony do przewodniczenia na audyencyi, wyda wybranym potwierdzenie jako zostali wybrani.

W potwierdzeniu tem wyszczególnić należy kolej w której zastępcy mają zastępować doradców poufnych. Kolej tę układa się podług ilości głosów, któremi zastępcy zostali wybrani. W razie równości głosów oznacza się następstwo kolei losem.

§. 12.

Doradcy poufni obowiązani są znosić się ustnie ze spółnym kuratorem a w razie potrzeby przeglądać akta, ażeby wiedzieli ciągle jakie czynności spółny kurator ma załatwiać i powinni wspierać go swemi radami.

Jeżeliby na podstawie uczynionych postrzeżeń powątpiewali o zdatości kuratora spólnego lub czy tenże zasługuje na zaufanie, natenczas, chociażby nie należeli do grona posiadaczy, których kurator zastępuje, obowiązani są uwiadomić sąd kuratelarny o swoich postrzeżeniach.

§. 13.

Spólny kurator przy wszystkich ważnych czynnościach wysłuchać ma zdania doradców poufnych. Gdy kurator podaje do sądu kuratelarnego o pozwolenie, przedstawić ma zdanie doradców poufnych, chyba że ci, dla stwierdzenia, jako zgadzają się ze zdaniem kuratora, podpisują razem z nim jego podanie.

Decyzya sądu kuratelarnego na takie podanie będzie doręczona także doradcom poufnym, którzy zbijać ją mogą za pomocą środków prawnych ustawami dozwolonych.

§. 14.

Gdyby doradcy poufni różnili się w zdaniach, natenczas dane im upoważnienia i włożone na nich obowiązki wykonywać ma każdy z nich samodzielnie.

Obowiązki doradców poufnych i zastępców kończą się wtedy, gdy się kończy kuratela.

Gdyby doradca poufny ubył, lub jeżeliby go zaszła przeszkoda, miejsce jego zajmuje na czas potrzeby ten zastępca, który podług następstwa kolei stosownie do §. 11 ustanowionej, jest najbliższym. O przyczynie wejścia zastępców spólny kurator uwiadamiać ma sąd w każdym z osobna przypadku.

Gdy kurator udowodni, że uczestnictwo potrzebnej ilości doradców poufnych a względnie zastępców stało się niemożliwym, sąd kuratelarny może rozstrzygnąć prośbę o pozwolenie do pewnego działania prawnego potrzebne, jeżeli kurator podał prośbę spólnie z najmniej dwoma doradcami poufnymi a względnie zastępcami.

Koszta potrzebne, które wybór jakoteż działalność doradców poufnych i zastępców za sobą pociąga, uważać należy za koszta kurateli.

§. 15.

Jeżeli kurator zamierza skutecznie działania prawne, do których potrzebne jest pozwolenie sądu kuratelarnego, a co do których zgromadzeniu posiadaczy nie był przedstawiony wniosek do wypowiedzenia o nim zdania, ma prawo żądać, aby ponowne zgromadzenie zwołane zostało. Sąd kuratelarny może także z urzędu zarządzić zwołanie ponownego zgromadzenia, gdy kurator podaje o pozwolenie do takich działań prawnych.

Co się tyczy sposobu zwołania i postępowania na audyencyi, stosowane będą w tym razie przepisy, dotyczące się pierwszego zgromadzenia.

§. 16.

Decyzje w pierwszej lub drugiej instancyi wydane, które prośbę o pozwolenie, w §. 13 wzmiankowaną, całkiem lub częściowo uwzględniają, podać ma sąd kuratelarny do wiadomości zapomocą edyktów, które ogłosić należy z zachowaniem przepisów podanych w §. 4.

Decyzje te zbijać może każdy z posiadaczy, przez spólnego kuratora zastępowanych, za pomocą środków prawnych ustawami dozwolonych. Kilku posiadaczy mogą użyć środka prawnego w jednym spólnym podaniu.

Termin użycia środka prawnego zaczyna się dla pojedynczych posiadaczy od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie krajowej, uskutecznionego w myśl przepisu §. 4, ustęp 1.

Posiadacz, używający środka prawnego, udowodnić ma uprawnienie swoje do działania przez przedstawienie papierów publicznych, które posiada albo oryginalnego dokumentu, poświadczającego, jako należące do niego papiery publiczne zachowywane są u władzy publicznej albo w zakładzie zostającym pod dozorem rządowym. Sąd kuratelarny, przejrzawszy przedstawione mu papiery publiczne a względnie dowody jako są gdzieś w zachowaniu, zwrócić je ma na żądanie posiadaczy i przedstawiając akta wyższej instancji, potwierdzić, którzy posiadacze udowodnili uprawnienie swoje do działania.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i handlu.

Wiedeń, dnia 5 grudnia 1877.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.   **Lasser** r. w.   **Glaser** r. w.   **Chlumecky** r. w.

112.

Ustawa z dnia 14 grudnia 1877,

o kolejach żelaznych poręczonych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, aby przedsiębiorstwom kolei żelaznych, które używanego od Rządu poręczenia czystego dochodu, używają, dawał zaliczki w biletach gwoli pokrycia niedoborów funduszu na kosztą ruchu.

§. 2.

Rząd mocen jest objąć na siebie lub innym poruczyć ruch kolei żelaznych poręczonych, którym dał taką zaliczkę (§. 1).

Prawo to traci Rząd, jeżeli przedsiębiorstwo, przez trzy lata po sobie następujące, nie żąda już takich zaliczek.

§. 3.

Co się tyczy wypłaty, oprocentowania i zwrotu zaliczek w §. 1 wzmiankowanych, w tej mierze stosowane być mają odpowiednio przepisy tyczące się zaliczek dawanych tymże kolejom z tytułu poręczenia, z tą zmianą, że na umorzenie zaliczek tych użyte będą w całości nadwyżki funduszu na kosztą ruchu, przewyższające czysty dochód poręczony, z pierwszeństwem przed spłatą długów, z tytułu poręczenia, zaciągniętych.

Dopóki więc zaliczki takie zalegają, przepis, na mocy którego tylko połowa czystego dochodu, przewyższającego poręczoną sumę roczną, oddawana być ma administracyi państwa na opłacenie zaliczki rządowej i odsetek, nie ma być stosowany.

§. 4.

Rząd mocen jest objąć na siebie ruch kolei żelaznych poręczonych, które w ostatnich pięciu latach żądały rocznie więcej niż połowy poręczonego czystego dochodu.

Prawo to traci Rząd, jeżeli przedsiębiorstwo przez trzy lata po sobie następujące nie żądało rocznie połowy poręczonego czystego dochodu.

§. 5.

W wykonywaniu upoważnienia nadanego Rządowi w §§. 2 i 4 stosowane będą, bez nadwreżenia innych postanowień, gdyby drogą ugody były poczynione, następujące zasady:

a) Objęcie ruchu przez Rząd na siebie nie narusza żadnych innych praw i obowiązków spółki akcyjnej, której się to tyczy.

W szczególności będzie mogła rozporządzać temi kwotami, które stósownie do rachunku ruchu, onejże przedstawiać się mającego i sumy poręczenia, pozostaną jako nadwyżka a względnie jako dochód czysty.

b) Pozwolenie na wydatki, które rachunek główny kolei trwale obciążać mają, zastrzega się zastępstwu spółki podług statutu ustanowionemu. Zastrzeżenie to nie przeszkadza zarządowi ruchu, przez Rząd ustanowionemu, czynić niezwłocznie kroki, które według orzeczenia ministra handlu są pilno potrzebne do utrzymania porządku i bezpieczeństwa ruchu.

§. 6.

Upoważnia się Rząd, aby przy wstępnych umowach o kupno poręczonych kolei żelaznych zapewnił objęcie wszystkich długów, prawem pierwszeństwa obciążonych jakoteż zapłacenie reszty ceny kupna obligacyami kolejowemi.

Podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty z powodu takich spraw potrzebne, wolne są od opłat i stępli.

O sumie ceny kupna, stopie procentowej, spłacie i prawie zastawu tych obligacyj rządowych stanowić będzie ustawa.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej, która mocy obowiązującej nabywa z dniem ogłoszenia, porucza się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń dnia 14 grudnia 1877.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.